

نمایشگاه کتاب به‌اضافه ورزش

شاید افکار عمومی، ورزش و کتاب، چندان با همدیگر سنخیتی نداشته باشد اما برنامه‌ای ازادیو ورزش قصد دارد این نگاه را بشکند و به‌صورت زنده از محل برگزاری سی‌وسومین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران روی آنتن برود. به گزارش جام جم، برنامه «به‌اضافه ورزش» کاری از گروه علوم ورزشی شبکه رادیویی ورزش با حضور در محل برگزاری نمایشگاه، برنامه‌های مختلفی را به صورت زنده تقدیم شنندگان خواهد کرد. از بخش‌های این برنامه، معرفی نویسندگان کتاب‌های ورزشی، ناشران، مراکز علمی و پژوهشی علوم ورزشی،

گزارش روز

معرفی چندرسانه‌ای‌ها، گسترش فرهنگ کتابخوانی، زندگینامه قهرمانان ورزشی ... است. این برنامه از دیروز شروع شده و در ایام نمایشگاه از ساعت ۱۲ به مدت ۶۰ دقیقه از موج اف‌ام ردیف ۹۲ مگاهرتز رادیو ورزش پخش خواهد شد. اگر از علاقه‌مندان به کتاب هستید احتمالا خبر دارید که سی‌وسومین دوره نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران از دیروز آغاز شده و تا ۳۱ اردیبهشت در دو بخش حضوری در مصلاي امام خمینی(ره) و مجازی در سامانه ketab.ir برگزار خواهد شد.

وقتی بچه‌ها خواب‌اند

حتما دیده‌اید برخی برنامه‌های صبحگاهی، برنامه کودک را در جدول پخش خود قرار می‌دهند تا گروه سنی کودک را هم به مخاطبان خود اضافه کنند. این درحالی است که کمتر بچه‌ای آن ساعت روز، بیدار است یا برای مدرسه رفتن در حال آماده شدن است. نیلی دراین مورد بیان می‌کند: «فکرمی‌کنم مت‌هاست دیگر برنامه کودک به شکل سابق در برنامه‌های صبحگاهی روی آنتن نمی‌رود. زمانی شبکه یک سیما، گروه کودک داشت و برنامه کودک را به عنوان آیتمی که قبل از مدرسه رفتن، بچه‌ها را پای تلویزیون بنشانند، پخش می‌کرد. البته من مخالف این کار بودم و این بخش را در برنامه نداشتم. چون بچه‌ها در آن لحظه در راه مدرسه هستند و اگر مدرسه‌ای نباشند، در خواب به سر می‌برند. شاید فقط بزرگ‌ترها مخاطبان آن برنامه‌های کودک بودند.»

برنامه‌ای خاص را ببینند، عده‌ای از مردم دوست دارند برنامه‌ای را تماشا کنند که بیشتر اطلاع‌رسانی داشته و چیزی شبیه مجله خبری -اجتماعی باشد، چون ممکن است مردم در آن ساعت، حوصله خبرهای سیاسی را نداشته باشند. به نظر من مردم بیشتر از هرچیز، دوست دارند صدای خود را در این‌گونه برنامه‌ها بشنوند؛ چون برنامه‌های ترکیبی صبحگاهی بیشتر رویکرد اجتماعی دارند تا سیاسی. مردم مایل هستند نظرات‌شان در این برنامه‌ها شنیده و خودشان هم دیده شوند. اگر پرسش و انتقادی از مسؤولان دارند، در این برنامه‌ها پرسیده شود. هرقدر مجری‌ها بتوانند زبان گویای مردم باشند، طبیعتان برنامه موفق‌تر خواهد بود. تجربه هم این موضوع رااثبت کرده‌است. آن ایام که چنین برنامه‌هایی را تهیه می‌کردم، سعی کردم از رویکردهای متداول مثل آمدن مسؤولان به برنامه‌های صبحگاهی فاصله بگیرم و مجله انرژی‌بخش صبحگاهی داشته باشم؛ ولی در همین ساختار، حرف مردم را می‌زدیم. مثلاً آقای رشیدپورد در هر برنامه‌ای که توانسته‌است حرف مردم را بزند، آن برنامه محبوب‌تر شده و جذابیت بیشتری پیدا کرده‌است. در برنامه‌های رادیویی مثل برنامه‌های صبحگاهی رادیو جوان نیز همین طورا است. هر جا مردم صدای خود را بشنوند و اگر پیامک می‌فرستند، خوانده شود، اشتیاق‌شان برای نشستن پای آن برنامه بیشتر می‌شود.»

ساختار قبلی عادت کرده‌است. طبیعتا یک ساختار نو باید جا بیفتد. لازم است مدیران و برنامه‌سازان برای این کار، حوصله به خرج دهند. اگر زمان صرف‌کنیم، شاید آن برنامه تازه، مقبولیت بیشتری هم پیدا کند. نباید نگران واکنش‌ها باشیم و از ایجاد تغییر بترسیم. «از نیلی پیشنهادهاش را برای تنوع‌بخشی جویا می‌شویم و او می‌گوید: «ممکن است من به عنوان تهیه‌کننده پیشنهادی داشته باشم ولی این پیشنهاد باید به تایید طرح و برنامه شبکه و سازمان برسد. خودم به صورت مستقل نمی‌توانم تصمیم بگیرم و برنامه‌ای را روی آنتن ببرم. البته ممکن است من هم به عنوان برنامه‌ساز اشتباه کنم. منظورم این است که خرد جمعی باید تصمیم بگیرد تا یک برنامه روی آنتن برود، ساختار آن تغییر کند یا به شکل قبلی حفظ شود.»

او در مورد تجربه ایجاد تنوع در برنامه صبحگاهی می‌گوید: «مثلاًن زمانی که تهیه‌کننده برنامه صبح‌پخیر ایران بودم، سعی کردم جنس و سبک اجرا را در این برنامه متفاوت کنم. آقای روح... کمانی، مجری برنامه بود و سبک اجرای او نسبت به زمان خودش خیلی جدید بود. به دلیل صبحگاهی بودن برنامه، آیتم‌هایی طراحی کردم که در فضای صبحانه خوردن و با حال‌وهوای آن موقع از روز باشد. آن زمان این‌گونه نبود که همه برنامه‌ها سلبریتی‌محور باشد و ما آیتم گفت‌وگوی خودمانی‌با چهره‌ها در فضای صبحانه خوردن داشتیم که کاری تازه به حساب می‌آمد.»

جایی برای تحلیل نیست

احتمالا شما هم دیده‌اید در برخی برنامه‌های صبحگاهی، بخشی را با حضور کارشناسان به تحلیل مسائل روز کشور در حوزه سیاست، اقتصاد، ورزش و... اختصاص می‌دهند. عده‌ای با لحاظ کردن سلیقه متفاوت مخاطبان، نسبت به این سبک برنامه‌ها انتقاد دارند. نیلی هم با تاکید بر این نظر، عنوان می‌کند: «به نظر من تحلیل در برنامه‌های صبحگاهی جایی ندارد؛ چون مردم در آن ساعت از روز اصلا حوصله بحث ندارند و باید به صورت کپسولی، وقایع روز به آنها منتقل شود.» او ادامه می‌دهد: «البته ذائقه مخاطبان با همدیگر متفاوت است و هرکدام دوست دارند

صبح‌پخیر ایران یکی از برنامه‌های صبحگاهی شبکه یک است

احسان نیلی، تهیه‌کننده تلویزیون

از چگونگی ایجاد تنوع در برنامه‌های صبحگاهی می‌گوید

نباید از تغییر ترسیم

توقع شما از یک برنامه صبحگاهی چیست؟ اگر جزو سحرخیزان و مخاطبان این گونه برنامه‌ها هستید، دوست‌دارید در آن ساعت روز خبر بشنوید؟ به موسیقی انرژی‌بخش گوش بسپارید یا ببینده گفت‌وگویی چالش‌باشید؟ این سال‌ها که برنامه‌های صبحگاهی از شبکه‌های مختلف تلویزیون روی آنتن رفته‌اند و مخاطبان خود را داشته‌اند، هر کدام تلاش کرده‌اند مهری متفاوت بر کار خود برزنند و اثری متمایز از دیگر آثار صبحگاهی پخش کنند اما همیشه هم موفق عمل نکرده‌اند. به همین دلیل اگر نگاهی به بیشتر برنامه‌های صبحگاهی که از رادیو یا تلویزیون روی آنتن می‌روند بیندازید، ایده‌ها و در نهایت، بخش‌های مشترکی می‌انسان پیدا می‌کنید که آنها را از تنوع، دور می‌کند. پخش برنامه کودک، خواندن تیترو برنامه‌ها، تحلیل خبرهای روز، دعوت مهمان، پخش موسیقی، ایرانگردی و... از جمله این بخش‌های مشترک است. با احسان نیلی، تهیه‌کننده تلویزیون که در کارنامه خود؛ تهیه برنامه صبحگاهی با سابقه و پرطرفدار «صبح‌پخیر ایران» را دارد، گپ زدیم و از او درباره دلیل این کمبود تنوع پرسیدیم و پیشنهادهاش را برای بهتر شدن این سبک برنامه‌ها جویا شدیم.

نوشتن مجلسی گروه رسانه

یک ذهنیت مشترک

با مرور برنامه‌های صبحگاهی که از شبکه‌های مختلف، راهی آنتن شده‌اند، تعداد آنها که چه به لحاظ محتوا و چه از نظر ساختاری تازه باشند، چندان زیاد نیست. از احسان نیلی، تهیه‌کننده برنامه‌های تلویزیونی درباره دلیل کمبود تنوع در برنامه‌های صبحگاهی و شباهت نسبی آنها به یکدیگر پرسیدیم، او به خبرنگار جام‌جم پاسخ می‌دهد: «بخشی از آن به برنامه‌ساز برمی‌گردد و بخشی از آن مربوط به مدیریت است. معمولاً وقتی یک برنامه با ساختاری مشخص شکل می‌گیرد، جا می‌افتد و با همان سبک و سیاق جلو می‌رود، ذائقه مخاطب، برنامه‌سازان و مدیران به آن عادت می‌کند و ترجیح می‌دهند برنامه‌ای را که جا افتاده‌است تغییر ندهند. مثلاً یک سری ایده‌هایی در ذهن برنامه‌ساز و مدیران وجود دارد که برنامه‌های صبحگاهی در همه شهرها حضور داشته باشند. خواه ناخواه، ذهن برنامه‌ساز به این سمت هدایت می‌شود که سفرنامه تصویری داشته باشیم و هر روز را در یک شهر به سر ببریم. این باعث می‌شود مثلاً

بیشتر برنامه‌ها، آیتم سفر به مناطق مختلف کشور را داشته باشند. همچنین به عنوان مثال، گفت‌وگوهای چالشی با مسؤولان یا گپ‌زدن درباره موضوعات روز که به شکل مجله‌خبری روی آنتن می‌رود، بخش دیگری است که معمولاً بسیاری از برنامه‌سازان در برنامه‌های صبحگاهی می‌جنگانند. این مواردی که اشاره کردم، ذهن برنامه‌ساز و مدیران را به سمت ساختاری اشتراکی می‌برد که سبب می‌شود تنوع چندانی در برنامه‌های صبحگاهی شاهد نباشیم.» این تهیه‌کننده ادامه می‌دهد: «معمولاً تغییرات فقط در سطح، شکل دکور و افزودن آیتم است اما آیتم‌های قبلی حذف نمی‌شود و ساختار گذشته، تغییر اساسی نمی‌کند. مگر این‌که از ابتدا یک برنامه صبحگاهی با ساختار و اندیشه‌ای متفاوت، طراحی کنیم. این طراحی هم طبیعتاً صبر، حوصله، مشورت و صرف زمان مناسب می‌خواهد. البته با چالش‌هایی هم احتمالاً همراه خواهد بود. برای مثال، ممکن است روزهای نخست پخش، برای مخاطب جذابیت چندانی نداشته باشد؛ چرا که ذهن مخاطب به

زاویه دید

نگاهی به سریال این شب‌های شبکه ۲

آدم‌هایی که سرنوشت خود را از سر می‌نویسند!

سرنوشت لطمه‌زند و مخاطبان آن را دل‌زده و دل‌سرد کند. با آن‌که کاراکترها و فضای عمومی داستان سریال، ظرفیت پرداخت بیشتر را دارند اما این ظرفیت باید با نوآوری و خلاقیت همراه شود و امتیازهاییش فدای حادثه‌پردازی صرف نگردد. ورود آدم‌های جدید مانند آرام، اگر به قوام و استحکام داستان و پیشبرد مسیر متعالی دیگر شخصیت‌ها نینجامد، بازدارنده است. همچنین درگیری بر سر مسائل کارگاه در سریال، بیش از اندازه طولانی است. دو قهرمان اصلی این مجموعه با بازی‌های خوب بازیگرانش، در واقعیت‌های فقر و گرانی و دیگر گرفتاری‌های اجتماع، بسیار بیشتر از کاشاک‌های عاطفی و شخصی و خانوادگی، باید با رویدادهای اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی، وارد کشمکش شوند.

در هر حال سریال از سرنوشت از نادر مجموعه‌های خوب و با محتوا و جذاب تلویزیون است و کارگردانی حرفه‌ای، بازی‌های خوب، فیلم‌نامه اصولی و مضمون و محتوای قابل‌توجه از امتیازهای شاخص آن است و این سریال را در کنار بهترین‌های سیما جای می‌دهد. نگاه واقع‌گرایی هنرمندانه به زندگی و دغدغه‌های مردم و نسل جوان، از نظر آسیب‌شناسانه همراه جاشنی‌های نقد سازنده و طنزهای مناسب و محترم، از نکات بارزی است که باید در نگارش و تولید مجموعه‌های خوب تلویزیونی، در دستور کار مدیران تلویزیون و هنرمندان قرار گیرد. از سرنوشت قوی‌تر و جذاب‌تر، در این راستا می‌تواند نمونه‌ای خوب باشد.

اما باید گفت یکی از مشکلات مهم مجموعه‌های چند فصلی و از جمله سرنوشت، طولانی کردن ناچجای مجموعه است. اگر یک سریال در هر قسمت و فصل، نتواند حرفی تازه با مخاطب در میان گذارد و به مسائل تازه‌تر مرتبط با خط اصلی داستان بپردازد، وارد بیراهه می‌شود؛ ببیننده را مکدر و هزینه تولید را افزایش می‌دهد. کسدار کردن ماجراهای عاشقانه یکی از کاراکترهای محوری این سریال و دامن‌زدن به مشکلات داخلی کارگاه و افزودن شخصیت‌های جدید، نه تنها توجیه داستانی ندارد و خلافتانه نیست که سبب افت روند سریال می‌شود. پررنگی مضامین عاشقانه در این سریال به کم‌رنگی توجه به سوزنه‌های خانوادگی و اجتماعی منجر شده است. نکته مهم‌تر این‌که در این مجموعه به نقش ایمان در کنار امید به فردای بهتر و سازندگی، اهمیت کافی و شایسته داده نشده که لازم است جبران شود.

جام جم

رسانه

MEDIA

پنجشنبه ۲۲ اردیبهشت ۱۴۰۱ شماره ۶۲۱۱

بینید و بشنوید

شبکه دو	
<div></div>	
۱۰:۴۵	جمع‌مون جمعه
۱۳:۲۰	از آسمان
۱۴:۲۰	برنامه کودک و نوجوان
۱۸:۱۰	میخچه
۱۹:۴۵	ایران
۲۱:۳۰	سریال از سرنوشت ۴

شبکه چهار	
<div></div>	
۱۶	ساعت سینما (فیلم سینمایی جانگو)
۱۸	سریال «به من اعتماد کن»
۱۹	رودررو

فیلم سینمایی «لبه پرتگاه»: در ژانر هیجانی و به کارگردانی ییمو ژانگ و نویسندگی یونگشیان کوان ساخته شده است؛ در دهه ۱۹۳۰ دولت دست‌نشانده ژاپن در منچوری حکومت می‌کند که مخالفان زیادی در بین مردم دارد، یک گروه از نیروهای کمونیست تصمیم می‌گیرند...

۲۲:۲۰	برسد به دست فردا
-------	------------------

شبکه پنج	
<div></div>	
۱۳:۴۰	تماشاخانه
۱۶:۱۵	به خانه برمی‌گردیم
۲۰:۴۰	مستند «جاسوسی در قلمرو پنگوئن‌ها»
۲۱:۰۵	کهکشان
۲۲:۲۰	کمدین
۲۳	سریال «فرمان‌روای نقابدار»

شبکه نمایش	
<div></div>	
۱۱	مانودی
۱۳	ایستگاه سلام
۱۵	دابی من ژاک
۱۷	جنگل کوچک
۱۹	بروس لی جنگجو
۲۱	ساموایی
۲۳	تصنیف باستر اسکرانگز

شبکه نسیم	
<div></div>	
۱۲:۳۰	قاصدک
۱۸:۳۰	نما
۱۹	ویتامین خ
۲۱:۴۵	دورهمی
۲۳	خندوانه

شبکه آی فیلم	
<div></div>	
۱۶	آژانس دوستی
۱۷	راه بی پایان
۱۸	خوش‌رکاب
۱۹	کامیون
۲۰	حوالی پاییز
۲۱	باخانمان

فیلم سینمایی «طوطیا»: جلسه خانم‌ها در تعاونی مستقل بانوان تشکیل شده و شقایق، مدیرعامل این تعاونی برای ساخت یک مجتمع پزشکی تخصصی کودکان احتیاج به پول بیشتری پیدا می‌کند...

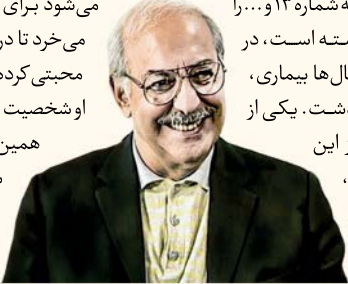
شبکه‌های رادیویی	
<div></div>	
۱۲:۴۵	رادیو فرهنگ / سرزمین من
۱۳:۱۵	رادیو ورزش / نسخه ورزشی
۱۴:۲۱	رادیو قرآن / تلاوت استاد محمود صدیق منشاهی
۲۱:۰۵	رادیو اقتصاد / ایران به علاوه تولید
۲۲:۵۵	رادیو سلامت / تپش مهر آشنایی با فعالیت‌های بسیج جامعه پزشکی

یادنامه

به بهانه پخش سریال «آژانس شیشه‌ای» و بازی زنده‌یاد داوودر در آن

مهربان باجذبه

که این روزها از شبکه آی فیلم پخش می‌شود، یکی از دیالوگ‌های ماندگار شادروان داوودر در این مجموعه، خطاب به زنده‌یاد حسین پناهی بود که در این سریال نقش برادرزاده او را بازی می‌کرد. او خطاب به برادرزاده‌اش مرتب می‌گفت: «هوشنگ، تو کی می‌خوای آدم‌بشی؟» و پناهی می‌گفت: «من بعد از شنیدن این جمله، کلامی آهنگین را با حال‌وهوای خودش تحویل عمویش می‌داد و همین باعث می‌شد تا بده‌بستان‌های جذابی بین این عمو که مدیریت آژانس را به عهده داشت و برادرزاده‌اش که راننده بود، شکل بگیرد. از دیگر خصوصیات داوودر، لهجه اصیل تهرانی بود و همیشه لبخند بر لب داشت، حتی زمانی که از دست کسی هم عصبانی می‌شد، به هیچ‌وجه چهره عبوس به خودش نمی‌گرفت و سعی می‌کرد چهره‌اش به گونه‌ای باشد که همچنان برای مخاطب نمکین و مهربان باشد. او یک مدیرمهربان آژانس بود که مثل یک پدر، نگران راننده‌هایش می‌شد؛ حتی زمانی که جواد (بژمان بازی) صاحب بچه می‌شود برای نوزادش یک کالسکه می‌خرد تا در تهیه سیسمونی به او محبتی کرده باشد، به قول معروف، او شخصیت خوش‌مشربی داشت و همین روحیه، او را در میان بازیگران مجموعه آژانس دوستی متمایز کرده بود.

نام اسماعیل داوودر، مساوی است با خاطرات شیرین و دوست‌داشتنی در ذهن مخاطبان دیروز. البته نسل امروز این هنرمند را نمی‌شناسد اما بزرگ‌ترهای خانواده با نقشه‌های او در آثار نمایشی عجین بودند، به همین دلیل بیشتر بینندگان تلویزیون وقتی نام این بازیگر پیشکسوت را می‌شنوند با خواندن فاتحه‌ای، زیر لب زمزمه می‌کنند که خدا بی‌امرزش عجب مرد دوست‌داشتنی و بذله‌گویی بود. این ویژگی زنده‌یاد داوودر فقط مختص شخصیت حقیقی او نبود، بلکه او این روحیه را هنگام بازی در فیلم‌های سینمایی و سریال‌ها هم نشان می‌داد. انگار که این خصوصیت در وجود او تنیده شده بود. این بازیگر پیشکسوت که سریال‌های ماندگاری همچون دایبی‌جان ناپلئون، پاییز صحرار، آژانس دوستی، باغ‌گیلاس، وکلای جوان، آرایشگاه‌زهرا، باز مدرسم دیر شد، دردان مادر بزرگ، ماجراهای خانه شماره ۱۰۳ و... را از خود به یادگار گذاشته است. در ۷۶ سالگی، بعد از طی سال‌ها بیماری، بر اثر عارضه قلبی درگذشت. یکی از سریال‌های خاطره‌انگیز این بازیگر پیشکسوت، مجموعه «آژانس دوستی» است